

VECKOBLADET 39

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1983 9:e årg

Lösnummerpris 1:50

Fredagen den 9 december

Sten Samuelson

— ingen hedersman

Hos Delblanc läser vi om Sill-Selim i Hedeby. Selim vill mycket gärna ha en Vasa-orden, och donerar därför en lämplig summa till ett lämpligt välgörande ändamål. Allt tycks gå vägen, Selim förs upp på hovkanslerns lista. Men så uppdagar en tidning att Selim levererat rutten fisk till ett barnhem, och så skyndar sig kanslern och gamle Gustav V att stryka i listan över blivande Vasa-ridhare.

En sän finkänslighet visar inte medaljnämnden i Lund som i år vill tilldela Sten Samuelson Lunds kommuns förtjänsttecken. Nämnden kan inte gärna ha varit ovetande om Samuelsons förhållanden när den fattade sitt beslut. Och i all synnerhet måste den under hösten ha sett hans namn i rättegångsreferaten om MKB-skandalen i Malmö. Men inte tog man tillfället i akt att stryka arkitekten från sin lista!

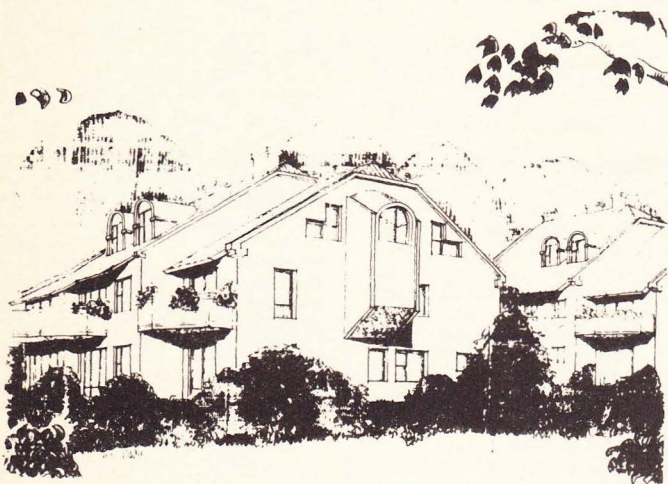
Kajsa Theander (vpk) har, som framgått av dagstidningarna, i en interpellation frågat medaljnämndens ordförande om det verkligen är rimligt att utdela kommunens officiella förtjänsttecken till en så suspect person. Delikat nog är nämndens ordförande, Per Håkan Ohlsson (m), samtidigt ordförande i kommunfullmäktige.

Men vem är Sten Samuelson?

Socialdemokrat

Sten Samuelson kommer ur småfolksmiljö i Ängelholm, där han har etablerat ett filialkontor och ritat ett spännande stadshus. Kanske är det ursprunget som gjort att han engagerade sej i socialdemokratien. Han satt faktiskt i Lunds kommunfullmäktige 1971-72, kom med något bra inlägg men var ofta frånvarande. Redan

forts sid 2

Som arkitekt har Sten Samuelson sina progressiva sidor. Med de projekterade husen på bilden (för kv. Dövstumskolan) vill han hjälpa till att förverkliga Vpk:s gamla paroll »Förtäta Professorsstaden». Fast vi är nog tveksamma till så mäktiga huskroppar.

Lunds Lilla Penklubb

Lustgård för litteratörer

Det kommer tjocka och smala. Det kommer svenskar och invandrare. Det kommer gamla kvinnor och unga män. Alla går de till Café Ariman den första söndagskvällen i varje månad. De kallar sig Lunds Lilla Penklubb och deras stora gemensamma intresse är litteraturen. De skriver själva en del av den.

—Vi har ingen ordförande, förklarar Karin Lentz som var med och bildade klubben för fem år sedan. —Alla är vice ordföranden.

Men mest vice verkar Guilem Rodrigues da Silva vara. Han berättar vänligt och omsorgsfullt om klubbens verksamhet och syfte.

—Vi saknade gemenskap med skrivande, att dela synpunkter och idéer med, att få uppmuntran och kritik ifrån. Vi visste att det fanns många som skrev och vi ville öppna dörrarna för dem alla.

Arvoden

Söndagens möte började med en diskussion om arvoden vid diktuppläsning i samband med kommunala arrangemang. Även poeter måste ju äta...

Flera av medlemmarna i Penklubben medverkar i antologin *Fjorton poeter från Lund* som nyligen kom ut. Till den har man fått medel från kulturrådet och planerar ännu en utgåva.

Av bokutgivningsdiskussion följer förlagsdiskussion.

—Massmedia behandlar Invandrarförlaget styvmoderligt...

—Såga vad man vill om Cavefors — men en historisk insats har han gjort!

En positiv recension

Barbro Arte berättar förtjust att hennes senaste diktsamling *Sandflykt* blivit recenserad i *Gotlands Tidningar*. En positiv recension. Skribenten har inget otalt med Barbro. Alla är rörande överens om att recensioner ofta är »betalt för gammal ost». På tidningarnas kultursidor har medarbetarna ofta två roller — att recensera eller bli recenserade.

Sten Svensson, drivande kraft bakom *Allegorische Bildzeitung*, informerar om att tidningen firar sitt tioårsjubileum på Smålands nation den 11 december.

—Det blir musik och diktläsning, berättar Sten och delar ut fribiljetter.

Nytt galleri

Efter en timmes småpratande börjar Guilem pejla vilka som tänkt läsa upp några alster denna kväll.

Flera anmäler sig.

Just då kommer Sergio Stuparich och Alexander Lescano in för att berätta om det galleri de öppnar på Fiskargatan den 10 december.

—Det heter Ateljé Cambalache som ungefär kan översättas med »Loppmarknaden», säger Sergio. Sedan sätter han sig ner och lyssnar lika andäktigt som de övriga till Marcus Svenssons vackra saga om hösten.

Den efterföljs av applåder och uppmuntran tillrop.

—Litteraturens uppgift är inte att förenkla utan att krängla till, citerar Marcus och vill uppmärksamma på den andra dimension av allting som finns.

Protestvisa

Kubba-Sven Wifstrand tar fram lutan och spelar och sjunger till eget originellt arrangemang en protestvisa mot vintern samt Birger Sjöbergs »Den första gång jag såg dig».

Ett upplivat sällskap lyssnar till Karin Lentz mycket träffsäkra reseberättelser från Italien. Så fortsätter kvällen med egna och andras dikter. VB:s utsända måste alltför tidigt lämna mötet men gör det själsligen smekt.

Kajsa Carrén/GRUPP 5

Fredsmarsch måndag 12/12 kl 18.30, se sid 4

Dolska datorer

Veckobladet är kanske rätt plats att diskutera innehållet i några godscontainers i Helsingborg, men eftersom desinformation i övriga media är så påtaglig, är det värt en kommentar.

Det förhåller sig så att Sovjetunionen är ca 5 – 6 år efter USA på data- och elektronikområdet, både vad gäller kvalitet och kvantitet. Det är bl.a. därför man kan säga att stormakterna visserligen upprätthåller en terrorbalans men att USA genom sitt tekniska försprång oavbrutet är den ledande i rustningsnivå. Sovjet är rimligen också av allmänindustriella skäl intresserat av modern elektronik utifrån och köper och kopierar ibland amerikansk utrustning.

Sedan 40-talet upprätthåller USA en embargopolitik mot östblocket vad gäller strategiska varor, från naturgasledningar till elektronik. Styrkan i politiken har varierat, men med Reagan har det kommit en avsevärd skärpning. Den innebär hårda och förödmande villkor t.ex. för svensk industri som är starkt beroende av amerikansk elektronik, men sänt är livet för ett litet land.

Vad det nu gäller är något annat, det handlar inte om svenska åtaganden. Ett parti datorer, inkl. en VAX782 (i Lund finns ett tiotal VAX-ar, av något enklare modell) och ett trettiotal PDP-11 (en standardmaskin som finns i tiotusentals ex runt om i världen, sedan länge matchad av Sovjet) har köpts av någon, kanske troligen av Sovjet och delar av partiet befinner sig i transittillstånd i Sverige. Den amerikanska kontrollen har tydligen missat på någon punkt och man kan gissa att USA vill att Sverige ska ställa upp och hjälpa till att stoppa varorna. Inte för att just de här grejerna är särskilt betydelsefulla, det är nog mera principen det gäller.

Det är här dilemmat uppstår. Sverige har inga förpliktelser att agera polis för den ena supermakten mot den andra och gör Sverige det så uppstår ytterligare frågetecken om allvaret i vår alliansfria politik. Just nu tycks det pågå någon sorts försök att klassificera det hela som krigsmaterial som är förbjudet att transitera, men det är närmast löjväckande i det här fallet. Det finns datorer med grönmalade skåp och särskilt robust elektronik som är gjorda för militära ändamål, men sådana här datorer med dess programvara kan lika gärna användas till att föra statistik över svinproduktionen i Ukraina som att räkna missilbanor.

Det finns ingen anledning att gripas av någon speciell sympati för Sovjets försök att hitta kryphål i USA's embargopolitik. Vidare kan det komma fram fler omständigheter i den här affären som ger anledning till nya bedömningar. Men i dagsläget handlar det om trovärdigheten i svensk utrikespolitik. Om Sverige ger efter för amerikanska påtryckningar så går det kanske att få den svenska opinionen att svälja det. Men i andra länder kommer man att notera Sveriges handlande och bedöma svensk säkerhetspolitik efter det.

forts från sid 1

då hade han många järn i elden och världen som arbetsfält.

Det anförs också till hans heder att han bidrog till att hålla byggpriserna nere under rekordårens glada sextital. Annars kan nog partitillhörigheten ha varit till nytta när det gällde att få uppdrag från socialdemokratiskt styrda kommuner eller byggande folkrörelser. Malmö Kommunala Bostadsaktiebolag har inte varit hans enda uppdragsgivare av det slaget.

Internationellt byggmode

Huvudskälet till hans många uppdrag är dock hans förmåga som arkitekt. Dels hans förmåga att rita vackra och i någon mån även ändamålsenliga hus, dels hans förmåga att följa det internationella byggmodets växlingar och smidigt anpassa sej beställarens skiftande tycken. Hus han har ritat i Lund, t.ex. Helsingkrona nation, Papegojelyckan eller Vikingavägen på Linero, ger vackra exempel på denna följsamhet.

De ovannämnda egenskaperna har också gett honom internationella framgångar. Sten Samuelson har ritat hus i flera världsdelar, i Japan och Saudarabien och enligt trovärdig uppgift även en bordell i Beirut.

Smörja

Men byggenskapen är en erkänt hård bransch, och det är inte alltid de mest renhjärtade byggmästarna och arkitekterna som får de fetaste uppdragen. När priskonkurrensen inte räcker till får man överväga andra medel, som att smörja en bostadsdirektör.

MKB-rättegången har visat hur man bl.a. med falska resebyråfakturer kan låta skattebetalarna och hyresgästerna betala ett högt uteliv. Ekonomichefen i Samuelsons firma har just blivit dömd till dagsböter för medverkan till sådant. Liksom ekonomichefens försvarsadvokat Göran Luterkort tror vi att han handlade i samförstånd med sin chef.

MEDALJNÄMNDEN

eller mera officiellt Nämnden för utdelning av Lunds kommuns förtjänsttecken eller minnesgåva, är en liten nämnd där Vpk (eller Mp) inte är representerat. Där sitter följande: Per Håkan Ohlsson (m) v ordf Ulla Bylund (c) 2:e v ordf Stig Nilsson (s) Sven Johansson, arbetstagarrepresentant Olof Lindgren (fp) Agda Persson (s) Åke Svensson, arbetstagarrepresentant

Fördomsfritt

Åtskilliga personer, på olika håll i branschen, har vittnat om att Sten Samuelsons Arkitektbyrå AB gjort sig känd för ovanligt fördomsfria affärsmetoder. Bl.a. har de rekommenderat VB att undersöka hur det gick till när firmen fick hand om det stora centralblocksbygget på Helsingborgs lasarett.

En västsvensk arkitektfirma har berättat hur Sten Samuelsons byrå i månad efter månad lyfte stora förskott från en beställare utan att göra ett dugg. Den gången undveks skandal genom att en återbetalning av alla pengarna pressades fram.

Vi inser att branschvillkoren är hårda. Vi tycker inte att det ett ögonblick ursäktar Sten Samuelsons metoder.

Professor

Sten Samuelson tillhörde också de utövande arkitekter som blev professorer vid A-sektionen på Lunds tekniska högskola. Säkert stärkte titeln hans anseende och kreditvärdighet, kanske också hans självtillit.

Mot hans verksamhet på högskolan har två allvarliga anmärkningar riktats. Dels misskötte han grovt sina äligganden som lärare och handledare. Han var helt enkelt inte där särskilt ofta – och det är ju inte så lätt om man ska bygga hus i Japan samtidigt. Dels lät han anställa personal från skolan i stor utsträckning göra gratisjobb åt sitt kontor. Det senare har berättats av många – som av kollegialitet och/eller beroendeställning dock inte vill skylda med sitt namn.

Påtryckningar

Ett flagrant exempel var Kenneth Lindström, en forskningsingenjör på högskolan som sällan syntes till där men desto oftare på Samuelsons kontor. Till slut – och det satt långt inne, för toleransen är stor i högskolekretsar – gjordes en liten utredning. Samuelson hade förstas svaret klart: Lindström var på skolan tidigt på morgnarna, innan någon annan hade kommit!

Det svaret lär ha fått dåvarande rektor att resignera. Andra påtryckningar och åtgärder förekom dock, och för ett par år sen avsåg sej Sten Samuelson sin professur.

Ärebetygelser

Sten Samuelsons verksamhet på arkitektskolan pågick i många år och blev naturligtvis känd i vida kretsar. Men toleransen är som sagt stor, och nu har han utsetts till innehavare av Lunds kommuns förtjänsttecken.

Det är en händelse som ser ut som en tanke att han, samma senhöst som MKB-rättegången rullat på, har fått utmärkelser även från Helsingborg och Malmö. En möjlighet är att olika nämnder och utdelare har kommit på samma idé samtidigt, en annan att Sten Samuelson har ovanligt aktiva och lojala vänner.

Beiruts kommuns förtjänsttecken har han visserligen inte fått än. Men det kommer kanske.

JÖNSSONAFFÄREN

Ni känner väl till den s.k. Jönsson-affären? Det är hett stoff i dessa dagar. Det gäller en man vid namn Jönsson som har en moster som har en get som det susar i örönen på. UD är inblandad, vi vet bara inte hur och Palme lär ha träffat geten vid ett besök på Färö. Jag återkommer i ärendet – nu måste alla kort på bordet!

Lucifer

LILLA TEATERN: Cabaré och dagsedlar

På lördag 10 dec 19.30 är det dags för årets sista CaféCabaré på Lilla Teatern. Det blir mycket musik och flera av amatörgrupperna på Lilla Teatern förhandsvisar smakbitar ur kommande produktioner.

Nästa lördag igen, den 17 dec, får Lilla Teatern besök av musikgruppen Öppen eld, som framför dikter och dagsedlar av Stig Dagerman.

Lotta

Motion: I Vilhelm Ekelunds fotspår

Vpk IF:s löpsektion ordnar på julafton, om vädret så medger, motionsjoggning mellan Eslöv och Lund: en sträcka på ca 15 km. Till äminnelse av en av Skånes stora skalder har evenemanget döpts till »I Vilhelm Ekelunds fotspår». Denne brukade nämligen vandra sträckan ifråga – ofta tur och retur.

Klockan 08 träffas vi hos Finn Hagberg, Kyrkogatan 17, och laddar upp med lite nybakade kolhydrater från Café Lundagård. Sen tar vi tåget 8.37 till Europas geografiska medelpunkt, vår grannstad Eslöv. Solen går upp 1 minut efter det att tåget lämnat Lunds station: så vi kan njuta av gryningsljuset över slätten.

Löpningen sker i maklig takt, och eventuellt kan vi lägga in en bilkontroll i Örtofta om någon skulle vilja bryta – och springa resten av sträckan nästa år. Även vandrare kan delta. Det blir julkaffe på Kyrkogatan kl 12 och då kan även andra aktiva och sympatisörer i Vpk IF:s olika sektioner ansluta sig. Kanske kan vi få någon från Vilhelm Ekelundsällskapet att kåsera kring ämnet »Vilhelm Ekelund som vandrare»? Kontaktperson: Finn Hagberg tel 12 90 98

– Jag förstår inte varför vi är så rädda för vatten här uppe i Norden. Om det hade varit land så skulle det ha sett rent idiotiskt ut om vi inte haft en väg mellan Malmö och Köpenhamn.

Ulf Adelsöhn i Sydsvenskan

Du slår som vanligt huvudet på spiken, Uffe. Hade vi sen bara fått bort Halland på tretio år skulle sjöfarten i sydvästra Småland komma ur det värsta bakvattnet.

Brandklipparen, Wulff och Snushane

Några i VB:s yngre läsekrets har hört av sig och velat veta mer om Karl XII:s frodiga häst Brandklipparen, varom det skrevs i nr 38. VB:s historieber har letat i luntorna och grävt fram en del fakta om hästen ifråga.

Brandklipparen, som var av bondras och egentligen inte så fin i allas ögon, ägdes ursprungligen av den småländske korpälen Håkan Ståhle, som deltog i slaget vid Lund 1676. Den häst som Karl XI red på blev i slagets inledningsfas skjuten, och Ståhle erbjöd då konungen Brandklipparen. Denne bör ha varit ca 3 år gammal: en löddrig fåle, fet och med blank päls.

Slaget vanns, Lund förblev svenskt och både häst och statsöverhuvud överlevde. Det innebar att Karl XI kunde fortsätta med reduktionen, som i någon mån bidrog till att kväsa den svenska adeln och bevara bondens frihet.

Pappas häst

När det var dags för sonen Karl XII att börja kriga tog han med sig pappas häst, som vid det här laget uppnått den mogna åldern 27 år. Brandklipparen deltog nu i en rad berömda tilldragelser, bl a Poltava, Bender och Stralsund. Han blev tillfångatagen av turk och brandenburgare, men blev alltid utlöst av den minnesgode konungen.

Så småningom hamnade han i Lund tillsammans med sin herre. Han hade då börjat gråna. År 1718 drog han sin sista suck, mätt på detta livets goda. Han begravdes på nuvarande Katedralskolans tomt.

Brandklipparen får nog anses vara den äldste lundabon av hästsläktet. Ja, han blev så gammal, 47 år, att forskare, med hänvisning till naturlagarna, ifrågasatt hans existens. Detta är dumt prat! På Karl XII hade en fänrik vid namn Peter Paul Wolff, som erhöll avsked från armén vid fyllda 93 år, eftersom han förfusit en fot i Sibirien. Såväl hästar som människor kunde vara sega på den här tiden, trots att man levde ett hundliv.

Förresten hade Karl XII fyra älsklingshundar också. De hette Caesar, Pompe, Turk och Snushane. Men det är en annan historia.

Mjau

Kvinnor kan — skriva också!

Fredagen den 25 t o m söndagen den 27 november hölls å stadsbiblioteket i Lund ett veckoslutseminarium, anordnat av KV, biblioteket och Nordiskt Folkuniversitetet, NOFU, en sammanlutning avsedd att vidga det kulturella samarbetet mellan de nordiska länderna. Kursen hade samlat ett 70-tal deltagare. Temat var *kvinnor och litteraturen* med föredrag och diskussioner om kvinnliga författare, distributörer och läsare.

En grupp kvinnliga författare från resp länder gav axplock från egen produktion. På hemmaplan framträdde Barbro Arte, Karin Lentz och Susanna Roxman, Lund: Barbro Artes dikter med finstämd sensibilitet, Karin Lentz' med klarsynt verklighetsuppfattning och kryddande humor och Susanna Roxmans med metaforer från den antika mytologin. Mytologisk var också Barbro Artes och Karin Lentz' gemensamma poetiska reseberättelse från Kreta: på nuplanet jordnära beskrivningar av materiella turistbegivenheter och naturupplevelser, sammanflätade med fantastisk resa tillbaka i tiden, med Heraklions kransberg befolkade av Olympens gudar, vars konturer genom årtusendens töcken skymtade fram för nutidsresenären.

En föredragsserie upptog kvinnornas litterära röst genom sekler, från antiken (Synnøve des Bouvrie, Tromsø), medeltiden

(Susanna Roxman, Lund), kärlekstemat på 1600- och 1700-talet (Sissel Lie, Trondheim) och nutida produktivitet (Anne-Marie Mai, Århus). Färska forskningsresultat påvisade, att äldre tiders kvinnor ej varit till den grad undertryckta som man hittills dags trott. Under medeltiden fanns t o m kvinnliga präster, kaniker, men efter reformationstiden fick kvinnorollen sämre villkor. Margot Bengtsson, Lund, framhöll i sitt föredrag psykologiska nedbrytningsprocesser för kvinnor i det ännu mansdominerade samhället. Ingrid Holmqvist, Göteborg, gav en utmärkt sammanfattning av Doris Lessings författarskap, från borgerlig förankring till marxistisk revoltanda och tillbaka till en för huvudpersonen (författarens alter ego) nödtvungen väg, till en stabiliserad yttre struktur men med medvetandets flykt in i mystikens drömsfärer.

Sammanfattningsvis kan framhållas att seminariet i sin helhet stod på ett högt intellektuellt plan med välmoterade litteratörer och akademiska forskare som handledare.

Margaretha Thunander

Var är MURVLARNA?

För fyra veckor sen uppmärksammade jag att Sten Samuelson skulle få kommunens förtjänsttecken, och blev en smula upprörd.

Vad skulle jag sedan göra? En första impuls var förstås att skriva i VB. Nu är det emellertid så att VB:s upplaga visserligen är imponerande för en kommunistisk lokaltidning, men VB väger av naturliga skäl ändå ganska lätt i presskören. Särskilt som jag kunde misstänka att Tystnaden skulle bli ett av meningsmotståndarnas vapen.

Insändare

Så jag skrev en insändare, den 12 november, och lämnade samma dag in till en av malmötidningarnas lokalredaktioner. Jag skrev att jag tyckte att det fanns två goda skäl att inte utmärka Sten Samuelson: MKB-historien och hans förflyttna som professor, och angav ett par detaljer i båda frågorna.

Fyra dagar senare ringde lokalredaktören:

—Jag har konfererat med vår ansvarige utgivare inne i Malmö, och han säger att insändaren inte kan publiceras utan vissa justeringar och strykningar. Tidningen riskerar ett tryckfrihetsåtal.

Jag blev inte glad, för stryk-

ningarna gällde detaljer som jag tyckte gav insändaren större trovärdighet. Men hellre en halvdan insändare än ingen alls, så jag samtyckte.

Lång väntan

Sen gick dagarna men ingen insändare visade sej. Sexton dagar efter inlämnandet sökte jag lokalredaktören på telefon.

—Redaktören? Ett ögonblick . . . nej vänta, det är ju måndag i dag. Då är han förstås på Rotary.

Men en stund senare fick jag ändå fatt i en lätt förlägen Lokalredaktör. Jo, det hade gått lång tid men den utpekade måste ju få tillfälle att svara, och han hade varit utomlands. Enligt uppgift skulle han dock vara tillbaka nu.

Mera stryk

Ja, så gick det en vecka till. Med risk för att verka tjugit ringde jag upp igen. Lokalredaktören låt generad även nu men försvarede sej:

—Ja, vi har telefaxat över insändaren till Samuelsons kontor, men först för ett par dar sen fick vi fatt i när där som ville ta i saken över huvud taget. De har fått respekt till idag. I morgon kommer insändaren, med replik eller inte.

Några timmar senare ringde

dock en annan journalist från lokalredaktionen:

—Tyvärr, men ansvarige utgivaren kräver ytterligare strykningar. Det får inte stå nåt alls om professuren! Per Håkan Ohlsson? Nej, det kommer ingen kommentar från honom.

Jag sa ja, rätt bedrövad, och nästa dag publicerades det som fanns kvar av insändaren. Efter 23 dagar.

Hysch!

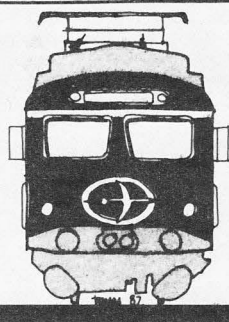
Insatta personer påstår att det förekommer massor av skandaler på universitetet. Något kommer ut, Lundagård (och även VB) har gett smaskiga detaljer från Juridicum, men det allra mesta förblir internt. Ja, så internt det nu kan bli i den här lilla stan där topparna regelbundet träffas på Rotary och alla skvallrar om alla.

Men den borgerliga *offentligheten*, som professorerna undervisar om och som journalisterna läser om på sina högsolor, dit får skandalerna inte nå.

Ett klassiskt dilemma för småstadsjournalisten, efter vad jag förstär. Ska man hålla tyst när samfundets stöttor borstar varandra på ryggen. Eller ska man vara Murvel?

Vad skulle Waldemar Bulow eller Bengt Lidforss ha gjort åt Sten Samuelson?

Gunnar Sandin

Tåget till SIMRISHAMN

Simrishamnsbanegruppen hade möte i Staffanstorp i måndags. Så många var inte närvarande men verksamheten är regelbunden.

Det handlar om att återupprätta tågtrafiken på sträckan Simrishamn — Tomelilla — Sjöbo — Malmö, "med anknytning till Lund". Både Vpk och Mp har formulerat förslag åt det hållet, men i de östra kommunerna tycks frågan intressera samtliga partier, om än med växlande styrka.

Sämr är det än så länge i Malmö och Staffanstorp. Lund borde kunna spela en nyckelroll och skulle ha stort intresse av banan som berör både Veberöd och Dalby.

Moderna lokaltåg är populära: pågatågen har dragit till sej ovanligt många resenärer. Simrishamnsbanegruppen planerar för olika aktioner under våren. VB återkommer med rapporter.

gr

Bredgatan 28, 222 21 Lund
Tel 046/14 94 38 (onsd. efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 60:-/år.
Sättning och layout: VB-red på Acupress, Lund.
Tryck: Acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer Postadress

Lovande schackspelare

Jesper Hall, 12 år, har flyttat ner till Lund från Norrköping. I Uppsala vann han i år vpk:s schackturnering, i vilken alla åldrar deltog. Det är i egen-skap av lovande schackspelare som vi intervjuar den finurlige Jesper.

Har du några andra meriter än den ovan nämnda?

- Jag har kommit trea i SM två gånger för barn födda 71, har en fyra-fem DM och så kom jag trea i en TV-tävling med 4 000 deltagare.

Varför spelar du schack?

- Det är spännande och det är en sport som är bra för både fysiken och psyket.

Fysiken?

- Ja det är jobbigt att koncentrera sig kanske fyra timmar, och då måste man ha en bra fysik.

Hur skaffar du dig det?

- Jag spelar fotboll i Lunds FF och sysslar med en del andra idrotter också.

Någon annan fritidssysselsättning?

- Musik och böcker. Jag har gått i musikklass och sjungit och så spelar jag gitarr.

Hur tycker dina kamrater om att du är så duktig?

- I min klass finns andra som är duktiga i t ex friidrott och simhopp, så det jämnar ut sig.

Hur mycket spelar du under en vecka?

- Två kvällar plus en match i veckan. Denna vecka far jag till Svedala och spelar en juniormatch.

Vem är din favoritschackspelare?

- Kasparov. Han är ung och ändå mycket rutinerad. Spelar lugnt, säkert och ibland blixtrar han till.

Har du någon svag sida som spelare?

- Jag är rätt dålig på öppning och slutspel.

Favoritförfattare när det gäller schack?

- Kortinoj.

Och i övrigt?

- McBain och Maria Lang.

Vad tror du behövs för att man ska vara en bra schackspelare?

- Finurlighet, att ha en känsla för spelet, god fysik och psyke. Gott minne.

Tänker du fortsätta med schack?

- Vi får väl se vad det kan bli av det.

FFH

VB MERA VÄRD

På grund av prishöjningar på papper och porto och i övrigt höjda produktionskostnader tvingas VB höja priset från och med nyår. Lösnummerpriset blir 2:- och prenumerationspriset 70:- för helår och 35:- för halvår. Vill man stödprenumerera kostar det oförändrat 100 :- resp 50:- (minst).

Nödvändigt är också en del språklära t ex att kunna taga ut satsdelar såsom subjekt och predikat liksom att veta hur man känner igen substantiv, verb, attribut mm. Detta för att kunna lära sig främmande språk (också skrivning).

insändare i SDS

av Carl Henrik Högmark, adjunkt

Absolut, de grammatiska frågorna får inte försummas, detta t ex för att kunna skriva insändare (också läsning).

&&&&&

Via sju voteringsrätt testade Vpk sina förslag. Det blev förlust 47-2 genomgående, utom i ett fall då det blev 46-2. En ledamot var tillfälligt utgången.

Referat från Eslövs kommunfullmäktige i Arbetet

Jo, men det var ändå en framgång! Ingen dum idé det där att bjuda sina politiska motståndare på rikligt med lemonad, det ska vi pröva i Lund också.

FRÅN REDAKTIONEN:

På förekommen anledning får VB-redaktionen än en gång påpeka att vi inte tar in material från skribenter som inte uppgett sitt namn för redaktionen.

KVINNOKONST KALENDERN

För fjärde året i rad utkommer nu Kvinnokonstkalendern. Temat för 1984 är blomstermåleri och kalendern innehåller tolv bilder på målningar, vävnader och broderier utförda av kvinnliga konstnärer. De medverkande konstnärerna är:

Agnes Velander
Anna Munthe-Norstedt
Tora Vega Holmström
Märta Rudbeck
Lotta Hagerman
Ingall Sjöblom

Åsa Bengtsson
Elsa Giöbel-Oyler
Berit Lange
Anna Berg
Helene Schjerfbeck
Ann-Mari Forsberg

format 24x16,5 cm
(ca-pris 25:-)

ANG. JULMATEN

I VB:s uppskattade serie »Modern mat för moderna människor» vill jag gärna bidra med ett recept nu inför julen.

Julkorv

Köp Konsums julkorv (utmärkt kryddad) och potatis (Grata är bäst). Koka båda i ca 20 min (helst var för sig) och servera med senap. Vid behov (eller vid blodbrist) kan man strö lite hackad persilja över det hela. Lättmjölk är gott till.

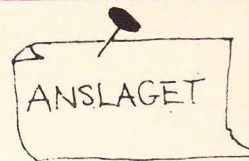
Ett problem är att julkorven har begränsad hållbarhet. Min julkorv gick ut redan den 21 december så jag var tvungen att tjuvstarta och kan lova att det smakade gott.

Lösnummerköpare

Upprop till FREDSMARSCH

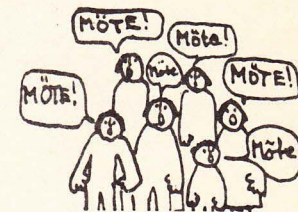
Samling på Clemenstorget kl 18.12 december och avmarsch kl 18.30 till Stortorget. Facklor kan köpas. Appelltal kommer att hållas. Fredsbön i Domkyrkan. Bokbord kommer att finnas i Stadshallen. Flygblad delas ut till alla lundabor.

Fredsams 25 organisationer står bakom för 4:e året i rad. Det har demonstrerats sedan 1979 efter beslut i NATO om utplaceringar av robotar i Europa.

KOLLEKTIVMEDLEM

Tillfällig medlem i kollektivt »Glädjen», Kyrkogatan 17, sökes för 1/2 - 1/7 -84. Svar till tel 12 90 98.

BLÅSORKESTERN Rep. inför fredsmarschen på söndag 11/12 kl. 18-21.

Spelning under marschen mån 12/12. Samling kl 18.30, Gleerups hörna. Det som ska spelas meddelas på rep.

Mån 12 dec kl 19.30 Allhelgonakyrkan. Luciakonsert med kommunala musikskolans körer.

Ons 14 dec kl 19.30 Arkivmuseet. Iwanow-duon. Verk av Tartini, Bach, Mozart och Szymanowski.

VPK IF Träning på Lerbäcksskolan lö 10/12 kl 16.

Lucialoppet: Skryllegården sö 11/12 med början 10.30 för yngre. Vuxna springer 4,6 km. Anmälan kan ske på platsen: 35 kr. Arr: Lugi.

kommunistisk kommunalpolitik

KOMPOLMÖTE 12 dec kl 19.30. Fullmäktigeförberedelse.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion utgörs av: Anders Emilson, Kristina Lanthén och Lars Nilsson.

KONTAKTREDAKTÖRER: Kristina Lanthén 11 30 86 samt Lars Nilsson 14 96 14.